

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

35

№ 102-35-60
София, 29.03 1995 г.

ДОПЪЛНИТЕЛНО СТАНОВИЩЕ

на

ЙОРДАН СОКОЛОВ, народен представител,
председател на Парламентарната група на
Съюза на демократичните сили

по к.д. 4/95 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Поддържам направеното от група народни представители искане по горното конституционно дело и всички съображения, изложени в него. Моля да вземете предвид и следните доводи:

1. Относно нарушенията на Конституцията, във връзка с прилагане процедурата на Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.

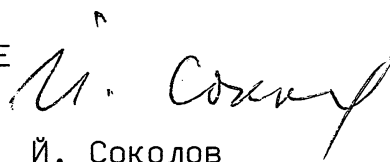
Несъобразността на чл. 72 от правилника с чл. 101, ал. 2 и чл. 88, ал. 1 от Конституцията е предмет на направено от нас искане до Конституционния съд, образувано в к.д. № 3/95 г. Ние молим изложените по това дело съображения да се имат предвид и от вас при решаването на настоящето. Двете решения по този въпрос разбира се следва да са еднакви.

Тук ще повторим, че Конституцията определя един единствен ред за приемане на закони. Той е, че те се приемат след две четения. Конституцията не прави разлика дали законът се приема първоначално или след връщане от президента по реда на чл. 101 от Конституцията. И при това връщане следва да стане обсъждане и след това приемане на закона. Това приемане, съгласно чл. 88, ал. 1 от Конституцията става на две четения. След това атакувания от нас закон е приет само на едно четене след връщането му от президента, това означава, че е нарушена Конституцията. Няма никаква пречка, разглеждайки искането за противоконституционност на конкретния закон да се произнесете и по неконституцион-

ността на правилника въз основа на който е бил приет закона. В конкретния случай обаче самият правилник е предмет на атакуване по отделно конституционно дело.

2. **Относно съществуването на самия закон.** Той противоречи на чл. 17, ал. 3 от Конституцията. Накърнена е неприкосновеността на частната собственост. Конституцията на Република България не съдържа никакви правила, които да уреждат ограничаването на частната собственост. Единствен текст прокламира нейната неприкосновеност. Това означава, че всяко посегателство на който и да било от трията "владение", "ползуване" и "разпореждане" нарушава принципа, приет в чл. 17, ал. 3. Първоначалната редакция на Закона за възстановяване собствеността върху одържавени недвижими имоти възстанови собственост, която бе държавна. Той я възстанови в граници, които законодателят намери за уместни. След като обаче собствеността е вече на отделни граждани, не е допустимо тя отново да бъде стеснявана.

С УВАЖЕНИЕ

Й. Соколов